

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-7

10.02.2017

Міністру соціальної
політики України

РЕВІ А.О.

Шановний Андрію Олексійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 10 лютого 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

10 січня 2017 р.
№ 001/2/183-17

**Міністру соціальної
політики України
РЕВІ А.О.**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ,
01601

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Шановний Андрію Олексійовичу!

Вдруге звертаюся до Вас з питання виконання рішень двох судів першої інстанції (окружний адміністративний суд м. Києва) від 05 серпня 2014 року і 09 жовтня 2015 року, та постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 23 грудня 2015 року про негайне поновлення на посаді директора Департаменту управління персоналом і організаційно-документального забезпечення

Аргументи, наведені у відповідні Міністерства соціальної політики від 03.08.16 р. № 4139/0110-16/06 на моє перше звернення не дають жодних підстав для невиконання рішень судів, більш того, деякі з них викликають здивування.

Зокрема, твердження Міністерства що «... на сьогодні посада директора Департаменту управління персоналом і організаційно-документального забезпечення не передбачена штатним розписом та не узгоджується з відповідною структурою Міністерства», а також «...поновити на зазначений посаді саме з 22.04.2014 неможливо, оскільки згідно з наказом Міністерства соціальної політики України від 28.02.2014 № 175-к його було звільнено з посади 03.03.2014, після цієї дати протягом усього часу він був відсутній на робочому місці, тобто фактично не був у трудових правовідносинах з Мінсоцполітики. ...» не можуть бути вагомо сприйняті.

Адже тим, хто готував цю відповідь повинно бути добре відомо, що чинним законодавством передбачено, що у разі скорочення посади, на якій працював незаконно звільнений працівник, для виконання рішення суду роботодавець повинен поновити працівника на рівнозначній посаді або внести відповідні зміни до штатного розпису – ввести скорочену посаду. Як і те, що з 03.03.2014 по 19.04.2014 перебував на лікарняних листах, які

надавав до Міністерства та два останні які, повинні будуть оплачені після поновлення його на роботі.

Крім того, звернення Міністерства до суду із заявою про роз'яснення судового рішення та надсилання апеляції до Вищого адміністративного суду України не є підставою для зупинення виконавчого провадження та невиконання рішення апеляційної судової інстанції про негайне поновлення на раніше займаній посаді.

Про це неодноразово наголошувала Мінсоцполітики Державна виконавча служба Міністерства юстиції України у своїх вимогах, жодна з яких, так і не була виконана.

Це може свідчити про те, що Міністерство соціальної політики України, яке за своїм покликанням повинно бути взірцем в цілому в Державі з питань дотримання законів про працю та соціальний захист людей, на сьогодні ігнорує не тільки звернення рішення суду, численні вимоги Державної виконавчої служби, а й зневажливо ставиться до чинного законодавства України, що підриває його авторитет у суспільстві.

І вже зовсім є недоречним взяття за аргумент те, що звернувся до Вищого адміністративного суду України із заявою про виправлення помилок у виконавчому листі, та що це слугує однією з причин не поновлення його на посаді, та тільки після її усунення буде прийняте відповідне рішення.

Дійсно, звернувся з цим питанням спочатку до Окружного адміністративного суду, а потім до Вищого адміністративного суду України (оскільки там наразі знаходиться судова справа) з проханням знайти можливість по виправленню допущених помилок у одного з двох виконавчих листів, де замість дати його видачі «19 січня 2016 року» помилково було виписано «19 січня 2015 р.», тобто не вірно був зазначений рік видачі виконавчого листа, на стягнення з Міністерства середньомісячної заробітної плати та який надається до Державної казначейської служби України.

То до чого тут питання з поновленням на роботі? Це вже питання грошового відшкодування.

Стає незрозумілим, навіщо Міністерству брати за аргументи те, що не відповідає дійсності та вчиняти дії всупереч чинному законодавству. Адже само Міністерство у надісланій відповіді до мене зазначило: «Судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України» (абзац перший четвертої сторінки відповіді).

Виходячи з вищенаведеного прошу ще раз повернутися до цього питання та вирішити його виключно у правовій площині. Адже сьогодні Україна прагне в Європейське співтовариство та набуттю Європейських цінностей, де прийняті Закони та рішення судів поважають та неодмінно виконують.

З повагою

Народний депутати України

Ю.О.ПАВЛЕНКО
(посв. № 183)